

مقایسه عملکرد بتن های توانمند سه جزئی و دوجزئی جهت ساخت سازه های بندري در شرایط محیطی خلیج فارس

[Ali Reza . bagheri]

[hamed . zanganeh]

[Mohamad . Shakerinia نیا]

[Hadi . Alizadeh]

کلیدواژه: بتن سه جزئی، بتن دوجزئی، دواو، آزمایش RCMT، مقاومت الکتریکی.

چکیده

با توجه به شرایط محیطی مهاجمی که سازه های بندري و دریایی در معرض آن می باشند، استفاده از مواد مکمل سیمانی جهت دست یابی به دواو بالاتر بتن توسط ضوابط فنی کشورهای مختلف در نظر گرفته شده است. استفاده از برخی مواد مکمل سیمانی نظیر خاکستریبادی یا پوزولان های طبیعی خصوصا در مقادیر زیاد جایگزینی سیمان باعث کند شدن روند توسعه خواص بتن و افت مقاومت و بعضا دواو در کوتاه مدت می گردد. تحقیق حاضر با هدف بررسی امکان ارتقاء خواص بتن های حاوی پوزولان طبیعی پومیس و یا خاکستریبادی (مخلوط های دوجزئی) از طریق کاربرد هریک از آنها به همراه دوده سیلیسی (مخلوط های سه جزئی) انجام پذیرفته است. مخلوط های سه جزئی مورد مطالعه حاوی 15 و 30 درصد پومیس و یا خاکستریبادی به همراه 2/5 و 5/7 درصد دوده سیلیسی بوده اند. علاوه بر خواص مقاومتی، خواص دواو مخلوط ها از طریق آزمایش تعیین مقاومت الکتریکی و آزمایش های تسربی شده تعیین مقاومت بتن در برابر نفوذ یون کلر شامل روش های RCPT و RCMT بررسی شده است.

نتایج نشانگر این است که استفاده از پومیس و یا خاکستریبادی به همراه دوده سیلیسی در بهبود روند کسب مقاومت مخلوط های دوجزئی حاوی پومیس و یا خاکستریبادی موثر می باشد. همچنین استفاده از مخلوط های سه جزئی باعث ارتقاء قابل توجه دواو در مقایسه با مخلوط کنترل و مخلوط های دوجزئی حاوی پومیس و یا خاکستریبادی در تمام سنین می گردد. با استفاده از ترکیب مناسب پومیس و یا خاکستریبادی به همراه دوده سیلیسی دستیابی به خواص مناسب مقاومت و دواو در سن 28 روز و ارتقاء بسیار قابل توجه دواو دراز مدت امکان پذیر می باشد.